

عنوان مقاله:

بررسی اثر گذاری غربالگری، مداخله مختصر و ارجاع به درمان در بیماران غربال مثبت از نظر سندرم وابستگی به مواد

محل انتشار:

سومین همایش ملی روانشناسی و آسیب های اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدجواد عمادی چاشمی - گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر ارقام مرتبط با سوء مصرف مواد و اعتیاد به مواد به طور روزافزونی در سطح جهانی روبه افزایش بوده است. این افزایش روزافزون به عنوان یک مشکل اساسی در سطح جهانی قلمداد می شود و باعث نگرانی سیاست گذاران و مجریان قانون شده است. این وضعیت سلامت جامعه را به شدت تهدید می کند. مواد مخدر دارای انواع متعددی هست و به دنبال آن آسیب های متنوعی را به دنبال دارد. در چندین سال گذشته، برنامه های مختلفی برای درمان سوء مصرف کنندگان مواد مخدر و در قالب درمان های دارویی و غیر دارویی معرفی شده است. با وجود اینکه دارو درمانی یکی از رویکردهای رایج و اثربخش محسوب می شود، اما اینطور به نظر می رسد که این نوع درمان به تنهایی کفایت نمی کند و باید از سایر درمان هایی که ابعاد روان شناختی، روابط اجتماعی و محیطی بیماران را مدنظر قرار می دهند استفاده شود. درمان های مبتنی بر شواهد اعتیاد به الکل و مواد مخدر برای شرکت مراجعان در درمان و ایجاد تغییر مصاحبه انگیزشی، برای نوجوانان حل مسئله و مهارت های اجتماعی و رویکرد تقویت اجتماعی نوجوانان، برای خانواده ها رفتار درمانی خانواده برای سوء مصرف مواد و مشکلات مربوط به آن، و در نهایت برای بزرگسالان درمان مهارت های مقابله ای شناختی رفتاری برای بزرگسالان می باشد. یکی از مدل هایی که بر ایجاد انگیزه و تغییر در مراجعان مبتلا به اعتیاد به مواد مخدر تمرکز می کند، مدل غربال گری، مداخله مختصر و ارجاع به درمان می باشد. در پژوهش حاضر پیشینه پژوهشی مربوط به اثرگذاری غربال گری، مداخله مختصر و ارجاع به درمان بر افراد وابسته به مواد مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاکی از این بود که غربال گری، مداخله مختصر و ارجاع به درمان باعث بهبودی مراجعه و کاهش مصرف در افراد وابسته به مواد می شود.

کلمات کلیدی:

غربال گری، مداخله مختصر، ارجاع، وابستگی به مواد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044945>

